

blższym czasie zostanie ona ponownie przedyskutowana.

Emeryci państwowi i wojskowi popierają w całej pełni domaganie się rencistów o podwyższenie zaopatrzeń rentowych do norm zapewniających minimum egzystencji i widzieliby z najwyższym zadowoleniem podniesienie ich stopy życiowej, nie mogą jednak pominąć ważnego dla życia społecznego i państwowego momentu konieczności moralnego podciągnięcia rencistów w wyż.

Emeryt państwowy nawet na emeryturze podlega na wypadek popełnienia przestępstwa dochodzeniom dyscyplinarnym, grożącym odebraniem emerytury, rencista takim ograniczeniom nie podlega, może być sądownie ukarany za przestępstwa, ZUS mimo wszystko będzie wypłacać mu jego zaopatrzenie, gdyż nie ma sankcyj prawnych na takie wypadki.

Tu leży zasadnicza różnica między emerytem a rencistą Zusu, a także i w okresie długości pracy przewidzianej dla emeryta w stosunku do rencisty dla uzyskania praw do zaopatrzenia społecznego. Dlatego emeryci państwowi nie mogą zgodzić się na równanie w dół, w celu ujednolicenia ich zaopatrzeń z zaopatrzeniami rencistów, uważają za racjonalniejsze podwyższenie zaopatrzenia emerytów państwowych, wojskowych, wdów i sierót do norm wystarczających do życia z zapewnieniem minimum egzystencji i podciąganie rencistów do uzyskania zrównania z emerytami, w celu zharmonizowania i ujednolicenia systemu zaopatrzeń.

Po odczytaniu wniesionych memoriałów prosił prezes delegatów do oświadczenia się na temat projektu nowelizacyjnego.

Do głosu zaisało się 14 delegatów, których wywody brzmiały jak następuje:

Delegat Madej z Tarnowa — sprzeciwił się proponowanej nowelizacji i wykazał, że emeryci państwowi wspólnie z klasą robotniczą walczyli o wolną i niepodległą Polskę, oraz o prawa świata pracy.

Zgadza się z zarządzeniami Prezydium Związku i dziękuje w imieniu Zrzeszeń Emerytalnych za zwołanie dzisiejszego Zjazdu.

Delegat inż. Soczyński z Radomia zilustrował faktami z własnego życia walkę czynnych pracowników państwowych z caratem, oraz współpracę z ruchem rewolucyjnym rosyjskim, opisał prześladowania postępowych pracowników państwowych przez sanację, oraz zobrazował udział w walkach podczas oblężenia Warszawy w 1939 r. i w powstaniu warszawskim. Emeryci proszą o uchylenie zawieszenia art. 6-go ustawy emerytalnej.

Delegat Tarczewski z Poznania przedstawił wyczerpująco położenie licznych rzesz wdów i sierót emeryckich, które przez stratę swoich żywicieli i samotność zasługują na szczególną opiekę państwa i społeczeństwa. Prelegent podkreślił, że zamierzone zniesienie zaopatrzeń wdów, które nie przekroczyły 50 roku życia byłoby dla nich bolesnym ciosem i niedocenieniem ofiary, jaką mężowie ich złożyli w walce z najeźdźcą.

Delegatka Rajkowska z Wrocławia przedstawiła ciężkie położenie emerytów na ziemiach odzyskanych i wyraziła żal, że projekt nowelizacyjny zamierza ukrócić nabyte prawa zapoznając zasługi emerytowanych pracowników państwowych i wojskowych dla dobra Państwa i społeczeństwa. Cały świat emerycki domaga się uchylenia art. 6 ustawy emerytalnej.

Delegat Markiewicz z Bydgoszczy poruszył sprawę Spółdzielni Emeryckich Oszczędnościowo-Pożyczkowych i żalił się, że na podstawie obecnego poparcia dla tych Spółdzielni. Związki poniosły znaczne koszty połączone z zarejestrowaniem statutów i dopełnieniem wszelkich formalności, obecnie zaś na skutek zmiany decyzji przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej nie mają z czego pokryć poniesionych wydatków. Spółdzielnie miały dopomóc emerytom w ich ciężkim położeniu przez umożliwienie tworzenia warsztatów pracy, obecnie i ta nadzieja zawiodła.

Delegat Jurkiewicz Jan z Milanówka żalił się, że wszystkie starania o wypłacenie ekwiwalentu za chleb, makę, kaszę i cukier należących się posiadaczom kart żywnościowych nie odniosły skutku, podczas gdy ZUS wypłacił swoim podopiecznym wszystkie należności nie pytając o wiek i nie żądając dopełnienia rozmaitych formalności, których domaga się Państwowy Zakład Emerytalny.

Delegatka Nowakówna Zofia z Krosna omówiła problem emerycki z punktu widzenia pedagogicznego. Stawiła wniosek o uchylenie zawieszenia art. 6 ustawy emerytalnej.

Delegat mjr Toczek z Przemyśla wyraził gorące uznanie i serdeczne podziękowanie w imieniu Związku Emerytów w Przemyślu dla Zarządu Zw. Polskich Zrzeszeń Emerytów za jego niestrudzoną pracę dla polepszenia doli emerytów państwowych i wojskowych i zdaje mu się, że będzie wyrazicielem wszystkich obecnych, jeżeli zwróci się z prośbą, by Zarząd nie zniechęcał się trudnościami i prowadził nadal obronę emerytów państwowych i wojskowych w tym samym kierunku. Podczas tego przemówienia wszyscy obecni powstałi z miejsc i długotrwałymi oklaskami dali wyraz, że zgadzają się całkowicie z wywodami i prośbą mówcy. Mjr Toczek wnosi o przywrócenie mocy art. 6 ustawy emerytalnej.

Delegat Gołąb z Inowrocławia żalił się, że żony emerytów i wdowy po emerytach państwowych i wojskowych nie posiadają prawa do ulgowych przejazdów kolejami i wniosk o przyznanie wyżej wymienionych ulg, gdyż uposażenie emerytów i wdów nawet gdyby zostały podwyższone nie wystarczą do życia.

Delegatka Bieganowska z Sopot pozdrowiła zebranych imieniem wszystkich emerytów z Wybrzeża, opisała położenie emerytów, ich skrajną nędzę i bezowocne starania o przydział mieszkań, których według oświadczenia prelegentki na Wybrzeżu nie przyznaje się emerytom. Prosi Zarząd Związku o interwencję w tej sprawie u właści-